

PolMarCo reis naar Bielefeld van 21 t/m 25 oktober 2019 (groep 2)

Mij werd door Izak gevraagd of ik interesse had in een heel mooie schrijfmap. Uiteraard zei ik ja, maar er zat een heel klein addertje onder het gras. Het verslag van het reisje. Dus bij deze.

Maandag 21 oktober 2019.

Vertrek vanuit Herveld om 09.00 en er werden nog medereizigers op gehaald in Deurningen om ongeveer kwart voor elf. De reis kon beginnen. Al meteen gezelligheid in de bus, want het was natuurlijk zo van: *“leuk dat we jullie weer zien”*. De eerste stop was in Westerkappeln. Daarna was er al de eerste bingo met weer geweldige prijzen. Helaas werd ondergetekende niet lekker. Ik kreeg alle hulp die men maar kon geven in de vorm van water, nat washandje op mijn voorhoofd en mijn stoel werd zo plat gelegd dat ik praktisch op de schoot van Johan Turk belandde die achter mij zat. Joop stopte de bus zodat ik even een frissen neus kon halen. Alle hulpverleners mijn hartelijke dank. Om 14.00 uur werden we bij Miele Centre in Gütersloh verwacht. We kregen een rondleiding door het museum waar natuurlijk de ontworpen apparaten stonden die Miele produceerde. Houten tobbes tot aan de moderne wasmachines etc. Miele heeft echter meer gemaakt dan je zou denken. Fietsen, motoren en zelfs auto's. Geweldig om te zien. Ook werden we getrakteerd op koffie met gebak. Daarna nog de showroom bezichtigd waar natuurlijk de modernste apparatuur stond. Als afscheid kregen we een mooie koffie- (of thee-) mok van Miele mee naar huis.

Om ongeveer 17.00 uur kwamen we bij ons tijdelijk verblijf in Bielefeld, hotel Brenner. Na onze inkwartiering volgde het diner. We werden verwelkomd door een IPA collega en door de manager van het hotel, die een welkomstdrankje gaf. Kan me alleen niet meer herinneren wat ik gegeten heb, wel dat ik kalm aan deed. Toch die avond maar bijtijds naar onze kamer.

Dinsdag 22 oktober 2019

Met de bus een stadsrondrit onderen stadsgids. Bielefeld was in het verre verleden een echte linnenstad. De oude Ravensburger spinnerij is nu als museum ingericht. Nu herbergt de stad zo'n 32.000 studenten die studeren aan de universiteit Bielefeld gelegen op een enorm terrein, waar uiteraard de collegezalen zijn gehuisvest, maar ook studentenwoninkjes etc. Daarna kwamen we in de wijk Bethel. Ooit begonnen in een woning om kinderen met epilepsie op te vangen, een initiatief van zes heren. Nu is Bethel zelfs een stad op zich, ze hebben zelfs hun eigen munteenheid. Ook word niet alleen meer naar epilepsie onderzoek gedaan, maar naar vele aandoeningen.

Uiteindelijk was de toer ten einde onder aan de Sparrenburg. Hier konden we naar boven om van het uitzicht over de stad en van het Teuterburgerwoud te genieten en eventueel de toren te beklimmen. De lunch deze dag was in het Johann Albrecht's Brauhaus. De schnitzels lagen niet van links naar rechts op je bord, maar het waren er wel twee. Ze hadden echter ook een heel lekkere vegetarische schotel. Na de lunch gelegenheid om te shoppen. Het diner in het hotel was dit keer in buffetvorm. Daarna kon iedereen weer doen waar hij of zij zin in had.

Woensdag 23 oktober 2019.

Openluchtmuseum Detmold. Wie al wel eens in het openluchtmuseum in Arnhem is geweest of in Orvelte of zo'n museum in het Brabantse weet ongeveer hoe het is, denk je. Dit museum is gigantisch. We startten de toer onder leiding van een gids met het bezichtigen van een 300 jaar oude boerderij, welke zo groot was dat daar makkelijk twee of drie huizen in pasten. We begonnen met wat we hier de deel noemen. Links de koeien en rechts de varkens. Tussen in konden gemakkelijk twee grote karren staan. En zoals ook gebruikelijk sliepen de maagden en de knechten hier boven het vee, gemakkelijk en natuurlijk warm in de winter. De hoeve was geheel zelf supporting. Met huisjes rondom voor de opslag van hout, graan etc. Er was er zelfs één waar men belangrijke spullen opsloeg in geval van aanvallen. Ook de tuin was niet vergeten en wat wij tegenwoordig alleen als leuke bloemen zien, zijn eigenlijk zelfs kruiden voor van alles en nog wat. Daarna een fikse wandeling naar het Paderborner Dorf. Hier waren natuurlijk allerlei huizen verzameld inclusief die van de

rentmeester uit vroeger tijd. Ook heel groot met eigen interne stal. Omdat het intussen toch al over koffie tijd heen was, maar verder gelopen naar het museum restaurant Im Weissen Ross. Eerst een lekker bakkie en daarna de lunch, welke alweer geserveerd werd in van die kleine hoeveelheden. Omdat het restaurant aan het eind van park was, was Joop zo lief en heeft de bus daar naar toe gebracht.

Op naar het Hermannsdenkmal. Waarom het zo heet heeft onze gids Vivianne ons haarfijn uitgelegd. De Germaan Arminius is er in geslaagd om de Romeinse bezetter te verslaan en te verdrijven. Daar kwam men echter vrij laat achter. En toen was er een meneer Von Bandel, die het denkmal heeft ontworpen en gebouwd. Dat heeft wel effe zo'n 40 jaar geduurd. Maar nu staat het te stralen in al zijn glorie. In totaal zo'n 55 meter hoog. Onder aan de voet hebben Bob Vos en Henk Baron de groepsfoto gemaakt.

Daarna werd nog een bezoek gebracht aan de Externsteine. Een formatie van grillige rotsen aan een meertje. Ik moet bekennen dit niet met eigen ogen te hebben gezien, want ik ben in de bus achtergebleven, met nog een paar zielsverwanten.

Donderdag 24 oktober 2019

Op het programma stond een bezoek aan het Heinz Nixdorf Museumforum. Ik heb de belevenissen daar van horen zeggen. Ik ben met mijn maatje Sylvia naar de eerste hulp van het plaatselijke ziekenhuis geweest omdat ik toch wel heel beroerd was en men dacht dat ik longontsteking had. Op zich ook een hele ervaring. Mijn andere maatje Gerrie heeft me dus een en ander verteld. In het museum staan allerlei uitvindingen van vroeger vooral op het gebied van computers. Het leukste was dat men spelletjes kon spelen op die computers. Ook de moderne technologie van de robot wordt hier uitgebreid getest.

Na een uitstekende lunch ging men naar het Kreismuseum Wewelburg. Dit was vanaf 1933 Himmlers hoofdkwartier van de SS. Geen fijne omgeving dus. Ik wil bij hierbij alle deelnemers bedanken voor de opvang van Gerrie. Ze zei zich deze dag in het geheel niet alleen gevoeld te hebben, maar meteen in de groep te zijn opgenomen.

Het diner deze avond was wederom in buffetvorm en met muziek zelfs dit keer. Er was een accordeonist die de sterren van de hemel speelde.

Vrijdag 25 oktober 2019

Ja aan alles komt een einde, zo ook van dit reisje. Om dat we gelukkig niet zover hoefden te reizen, nog een bezoek gebracht aan het politiemuseum in Salzkotten. Fijne uitleg van collega/beheerder Felix. Het museum bevat natuurlijk allerlei politie materiaal, zoals petten, zelfs een kleine meldkamer. In het gebouw (een oud treinstation) kan men niet alles kwijt, maar er viel genoeg te zien. Herr Felix werd blij gemaakt met een oud Rijkspolitie uniform (compleet). Mij viel op dat er een parkeerautomatenpaal stond die echt werkte. Men kon met 50 euro cent een half uur wachttijd kopen, dus een leuke donatie voor het museum.

We kregen nog een lekker twaalfuurtje aan geboden in de vorm van goulashsoep of kerriesoep met brood.

Ja en dan is de tijd daar dat we weer moesten gaan. Op naar Deurningen, waar we bij Frans op den Bult ons laatste reisdiner kregen. In de bus werd uiteraard toch nog bingo gespeeld, met ook weer heel mooie prijzen.

Het afscheidsdiner was goed en voor elk wat wils (hadden we trouwens van te voren al moeten opgeven). Hier werd tevens bekend gemaakt waar het reisje volgend jaar naar toe zal gaan. Lubeck. Na afscheid te hebben genomen van de deelnemers die hier ook waren opgestapt, de terugreis aanvaard naar Herveld. Ook hier afscheid genomen met een tot volgend jaar en daarna huiswaarts. Ondanks dat ik eigenlijk helemaal niet in orde was, heb ik van het reisje genoten. Met dank aan de IPA Bielefeld, met name Kalle Kapito, die ons alle dagen begeleid en gesteund heeft.

Dus iedereen TOT VOLGEND JAAR.

Tiny ten Wolde